

men han kan ikke slutte, at de, der stemme for Bestemmelsen om de 800 Kr., overhovedet ikke ville tage nogen Finantslov, paa hvilken den ikke staar. Om denne Slutning forøvrigt er begrundet i vor Stilling til Sagen i sin Almindelighed, det er et ganske andet Spørgsmaal; jeg tror, at det ærede Medlem har drevet Sagen noget mere op, end det behøves. Det skal imidlertid ikke afholde mig fra med sand Fornøielse at stemme for Forslaget; jeg haaber, at det maa komme ind paa Finantsloven og blive staaende der.

Berg: Jeg vil ogsaa med den ærede Ordfører sige, at jeg har nogen Tvivl, om det overhovedet vil komme til nogen Konflikt, fordi jeg nok antager, at det falder bort igjen paa et eller andet senere Stadium af Finantslovbehandlingen. Men det, mine Udtalelser gif ud paa, var det, at det var bedst at tage en Beslutning i Retning af, at man ikke vilde falde fra igjen, thi den Fornøielse, at føre en Forhandling saaledes, at man lader Sagen igjen falde paa et senere Stadium, er ikke hensigtsmæssig, især da jeg er overbevist om, at Mange have Tvivl om Rigtigheden af dette Forslags Indhold efter den Forhandling, der er ført. Jeg skal ikke have Noget imod, at den ærede Ordførers anbefaling bliver fulgt ogsaa paa dette Punkt, ikke det Mindste, kun at man ikke gaar en vis Tid med dertil og saa gaar tilbage igjen. Vi have rimeligvis en forskjellig Opfattelse — og det fremkommer navnlig skarpt her — om Maaden at forhandle Finantsloven paa under de nuværende Forhold. Jeg har ikke Noget imod, at den ærede Ordfører, der igaar ikke fik Leilighed til at føre os ud i videre Forhandlinger — i alt Fald ikke den Leilighed, der nu haves — nu faar den paa dette Punkt af Finantslovbehandlingen, kun at man tager den Stilling, der flyder deraf.

Ordføreren (Holstein=Ledreborg): Jeg tilstaar, at det næsten bliver kjedsommeligt, at man ikke kan faae en Finantslov, uden at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) stadig skal reise en polemisk-politisk Debat om den. Jeg tror, det er aldeles overflødig; jeg tror navnlig, at denne Finantslovs Behandling ikke kan give det ærede Medlem den ringeste Leilighed eller Grund dertil. Jeg finder derfor, at det ærede Medlem ogsaa kunde have sparet at gjøre den Bemærkning, at jeg igaar skulde have stræbt efter, men ikke faaet Leilighed til at føre Thinget til at gaa frem og tilbage paa Finantsloven. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem for sin egen Skyld havde undladt dette, thi de Udtalelser, der faldt igaar, og de, der ere faldne idag, vise det ærede Medlem, hvorvidt han er kommet i Retning af strax at komme saa meget op som muligt af Jyrgt for, at han ikke kan staa ved det, naar det kommer

til Stykket. Det er Ting, hvorved jeg ikke tror, at det ærede Medlem gavner det Parti eller den Sag, som han forsvarer, thi naar det bliver almindeligt konstateret, at Finantspolitikken her i Salen væsentlig bestemmes af strax at give alt det, som alle Andre forlange, vil man, som jeg igaar sagde, vel derigjennem opnaa Fred, men man vil tillige opnaa mere og mere at blive drevet bort fra alt det, man selv vil. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lærerne, da vil jeg ogsaa sige, at de, der ere saa bange eller tro, at der er Fare ved at vedtage Forslaget, kunne ganske vist følge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds; men jeg ser ikke nogen Fare ved at stille sig, som vi gjøre, og jeg anbefaler derfor at holde paa det her foreliggende Forslag om 800 Kr. som Tillæg til Lønning for Lærere.

Bille: Alle de foregaaende Dages Forhandlinger, eller dog saagodtsom alle, ere endte med et saadant Replikskifte mellem de to ærede Medlemmer som det, vi nu have været Vidne til, og det vilde derfor være højt overraskende, om den sidste Dag af Finantslovens 2den Behandling i den Henseende skulde være undergoven nogen Forskjel. Jeg skal dog imidlertid tillade mig at gjøre en lille Hensætning til de to ærede Medlemmer eller maafte to Hensætninger. Den ene er den, om de ikke kunde henlægge denne Skjærmydsel noget tidligere i Mødet. Det er et vist Afsnit af vore Forhandlinger, som er temmelig tungt, trægt og kjedeligt. Det falder gjerne en Times Tid eller to efter Mødets Begyndelse, og under dette vilde en saadan Skjærmydsel virke i høi Grad vækkende. Den anden Hensætning, jeg vilde gjøre, er, at hvis denne Skjærmydsel absolut skal henlægges til det Tidspunkt, hvor Alle ønske Afstemningen foretaget, om saa ikke de to ærede Medlemmer kunde vise os og Mennekeslægten den Velgjerning at føre denne Kamp efter Reglen om „først af Brædtet“ istedetfor „sidst af Brædtet“.

Berg: Det ærede Medlems statistiske Begavelse kjender jeg fra forskellige Leiligheder, men den holder ikke altid Stik, og heller ikke de Replikstifters Antal, han nævnte, holder Stik. Det ærede Medlems samme Side, naar Klokkeren er henimod 5, kjender jeg ogsaa fra mange forskellige Leiligheder, den bedrøver mig heller ikke, og det ærede Medlems Vigejyldighed for, hvorledes vi faae denne 2den Behandling endelig færdig, forstaar jeg ogsaa meget godt. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at han ikke vilde have Noget imod, om Ordføreren Fremstilling blev fulgt. Angaaende Sagen selv — jeg tror, det er derom, vi have talt — vil jeg kun sige, at de Tal, den meget ærede Ordfører før oplæste som Resultatet af Finantslovens 2den Behandling, noksom viser, at det Parti, hvortil jeg hører, ikke har opgivet Alt ved 2den Behandling. Med Hensyn til